

دو ساعت گفت و گو...

ش . بختیار : البته من خیلی سر در گدم ، ولی یک چیز بدایم تطمیع است که نفعه و نیروهایی که در خاور میانه ، یعنی از لبنان تا ایران و افغانستان ، بعد از این جویان ، هر طوری تمام شود ، به صورت اول برسی کردند .

راه آزادی : آیا شما مراافق اقدام عراق هستید ؟

هر . بختیار : ته موافق نیستم . من من کویم همچو دوست نمی بینم اگر موافق بودم من گفتم ، ولی موضع یمنه فقط و فقط اینست که هر کس برود خانه خودش و در کار نیکران فضولی نکند .

راه آزادی : یعنی شما ملوددار استقلال کویت هستید .

هر . بختیار : من موافق استقلال کویت هستم ، ولی این را هم گفت ام که کویت مثل همه شیخ نشیتها ، اینها سلکت نیستند . اینها خط جنرال اسمیت است و امضاء کلامانسو ، ولی اگر بنا باشد هر که زورش رسید ملکت دیگر را ، هر که من خواهد باشد ، انتقال کند ، این نمی شود ، من در این جویانات با میانیست گوریاچک و میان را موافقم ، اگر بنا باشد اینطور عمل شود ، فکر کنید این شتر روزی جلو خانه ما هم خواهد خوابید .

مسئله خود مختاری در ایران

راه آزادی : برگردیم به یک موضوع داخلی . با توجه به تنوع قومی در ایران ، نظرشما درباره خواست خود مختاری در چارچوب ایران واحد چیست ؟

هر . بختیار : من معتقدم اگر شده حتی فقط برای اینکه در ایران به این بوروکراسی و رکود کارها اینکه همه نسبیتات در مرکز گرفته شود ، پایان داد ، بهترین راه اینست که حد اکثر اختیارات به استانها و یا شهرستانها و یا اقوام ، اقوام از نظر زیان و فرهنگ ، بدون آنکه غلو هم بکنند ، تغییر شود . بگویند من کرد ایرانی هستم . حال البته خوشان هم من کویت هرچا ایرانی کویستانه ، و هرچا کویستانه ایران ، تمام این را بگویند و حد اکثر خود مختاری را بگویند تا جائی که وحدت ایران به خطر نیافتد . از آن بیگر نمی شود گفتند .

راه آزادی : بنا بر این شما با خواست خود مختاری به شرطی که در چهارچوب ایران باشد موافقید ؟

هر . بختیار : اگر در چهارچوب ایران باشد موافقم . هم از این نظر که اداره مملکت بیشتر من شود و هم از نظر اینکه دلیلی نیست که بند ، کسی را بگیرم ، تدبیت کنم از زاهدان پفرستم به سندیچ ، و یا شهردار سندیج را تهران انتخاب بکنم و پفرستم آنجا . خوب مردم همانجا خوشان انتخاب می کنند .

راه آزادی : چرا در طول ده سال گذشته پنطون کلی کمتر نیروی ملی ر دمکرات حاضر شدند با تهیمت هنگاری کنند و یا اصل هنگاری نکردند ؟ ارزیابی خود شما چیست ؟

هر . بختیار : ده سال پیش که من آدم اینجا ، یک هفتنه پس از رسیدن ، کنفرانس مطبوعاتی تشکیل دادم با هضم ۱۰ خبرنگار . پرایشان توضیح دادم که من مبارزه را ادامه می دهم . در آن وقت ایرانی ها خیلی کم بودند و اکثرشان هم شاهی بودند . یک عدد ای هم تازه از پیش مورد خدمت گرفتند . عراقی ها در مدت یک سال نیروی هوایی شان را تقویت کردند و وقتی ما را در موضع ضعف نیزند ، علیرغم پذیرش تسلیمانه توپخانه ایران شروع کردند به گریه رقصانی .

اشغال نظامی کویت پوسیله عراق

که لازم بیدیم بگیرم بدون اینکه این پول تعهد یا شرطی داشته باشد . حالا اگر به بوگل چرچیل پرول می داد ، هرگز درگل خودش را فرخخت به چرچیل . این مسئله به این سورت پرای اینها مطرح می شود . یعنی ایمان ندارند که بک آدم با ایمانی پیدا شود . البته قبول باید بگنند که بک اشخاص معتقد که به هر دردی من زنده که بتوانند مهار آتشان را بهش ببرند . موضع من بعد از جویان « ایران کیه » باعث شد که این پیویها که در امریکا حکومت می کنند ، به دولت امریکا بگویند به شیوخ خلیج فارس فشار بیاروند که به ما کمک نکنند . باقی را خودتان حساب کنید .

راه آزادی : چنانچه از موضع شما در رایشه با عراق تحقیر این کمل است ؟ مثلا ایهاما شی در باره او ایله چنگ و سفر شما به بغداد ، یا مصالحه شما با فیکارو در مردم اشغال کویت و ...

هر . بختیار : شما در فیکارو خواندید فردایش گلته بود که من تنها لختی که استعمال نکرده بودم ، لغت عراق بود . خبرنگار چیزی را نوشت بود و فردایش هم فوری تصحیح کردند : اما در مردم عراق خیلی رک به شما بگیرم ، من بارها در اعلامیه ها گفته ام که قرارداد ۱۹۷۵ اجزای را باید بینیریم . اگر من یک سپاهی به ایلی مدام دارم ، این لاتسیستیه ایست . این سپاهی خیلی خوب قبل از چنگ دارد و بعد که تحقیر و زیر شدم تپریک او ویا حافظ اسد و غیوه پرایم آمد . بفعه اول هم بود که به یک لختی وزیر زمان شاه ، اینها تپریک بگویند . چون من گلته بودم که از پیمان مستقر بیرون خواهیم رفت ، و اندارم خلیج فارس خواهیم بود و به اسرائیل و اقیراقی خوشی نفت خداهیم فروخت . بعد هم که هنگ خواست شروع بشود من خود را گفتم ، به هر وسیله ای که اینجا داشتم به عراقی ها بگیرم این کار را نکنند . گلتم اشتباه نکنند . البته به شما بگیرم درسته که مراتقی ها به ایران حمله کردند و شیخیه اش را هم بیدند ، ولی در حقیقت خمینی و رژیم هم کم خیانت نکردند ؛ کمل مالی به شیعیان عراق ، راه مدن از کربلا و مزخرفات دیگر . عمل مدام حسین سد در مسد پیهگار غلط بود . ولی رژیم خمینی تحریکات زیادی علیه عراق انجام داد .

راه آزادی : شما بعد از چنگ بلا فاصله به بغداد سفر کردید ؟ ...

هر . بختیار : من بعد از شروع چنگ ، هیچ وقت به بغداد نرفتم . این را هر کس گفت ، دروغ گفت ام است . من با یا ه بار به بغداد رفتم . ولی بعد از یک مسال و نیم . یکی آمد با من مسئله ای را در میان بگذارد . عربستان هم همین موضع را مطرح می کردند . اونها هم ملشون از سرت خمینی خون بود ، از سرت شاه هم همین طور / من مملکت عربی که طوفان رژیم سلطنتی در ایران باشد تبدیل / به هر حال این آقا آمد پیش من و گفت ما تصمیم داریم یک سال و نیم بعد از چنگ ، تشویغان را یک جانبی بیاوریم از ایران بیرون . گفتم خوب کاری می کنند . تشویغان من کنم . اونوقت گوش نگردید ولی حالا بیانید و یک بروگ پزندی جلو خمینی . گفتم که ایرانی ها از مملکت خوشان بفاع می کنند ، هر رژیمی که باشد دلایل می کنند ، خمینی یا بدتر . مثال استالینگراد را پرایشان زدم گفتم ایرانی ها ناجف بدر نیستند ، ولی این آخرین خانه این کار را تبول نکرد . و گونه مسئله چنگ همای موضع تمام شده بود و اینهمه کشان مردم بیگناه و خوابی نبود . وقتی سازمان ملل قطعنامه مدار کرد ، گلتم مسلح ماست که نوری قیویل گنیم . صلاح بر این بود که هنرخ شاؤ نیست ما بود . مهران را از نیست ما نگرفته بودند ، بالای قصر شیرین تنها جائی بود که نیست اینها بود . عراقی ها در مدت یک سال نیروی هوایی شان را تقویت کردند و وقتی ما را در موضع ضعف نیزند ، علیرغم پذیرش تسلیمانه توپخانه ایران شروع کردند به گریه رقصانی .

راه آزادی : نظر شما در باره اشغال کویت ترسیط عراق چیست ؟